

Arrest

nr. 100 712 van 10 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 22 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 januari 2013 met refertenummer 26631.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 mei 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 22 mei 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 oktober 2012.

1.3. Op 7 januari 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 januari per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten. U zou een moslim van Arabische origine zijn. U bent afkomstig van het dorp Dibi bij de stad Rashid in de provincie Beheira. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U hebt een universitair diploma wiskunde behaald in 2002. Na uw studies vervulde u uw militaire dienstplicht. Nadien werkte u in de landbouw en in een restaurant. In oktober 2006 verhuisde u naar Cairo om er te werken in een sportwinkel. Ongeveer in november 2008 kocht uw vader een stuk grond om een huis op te bouwen voor uw familie. De buurman die naast dat stuk grond woonde, M.A. A. A. I.(...), wilde die grond ook kopen. Hij had als buurman voorrang om die grond te verwerven, maar hij had niet genoeg geld. Op 28 december 2008 begonnen jullie een huis te bouwen op die grond. U, uw vader, uw broer R.(...) en twee ooms begonnen die dag te werken, toen M.(...) en een tiental andere personen jullie begonnen uit te schelden en eisten dat jullie de bouw zouden stoppen. Toen u antwoordde dat jullie die grond officieel hadden gekocht, stak M.(...) u met een mes. Hij zou u op die dag ook met de dood hebben bedreigd. U viel bewusteloos. U ging naar het politiebureau om klacht in te dienen en dan naar het ziekenhuis. Diezelfde dag vertrok u naar Cairo en keerde u nog slechts twee keer 's nachts terug naar uw dorp. Ongeveer twee weken na het incident was er een verzoeningspoging tussen uw familie en die van M.(...), maar dat zou niets hebben opgebracht. Bij die verzoeningspoging zou M.(...) u en uw broers met de dood hebben bedreigd. In Cairo voelde u zich geïsoleerd en bedreigd door een aantal voorvallen. Zo zei de veiligheidsagent van de sportwinkel waar u werkte, dat er iemand naar u was komen vragen. Ook had u de indruk dat u werd gevolgd door twee mensen toen u met uw collega's iets ging eten na het werk. Op een dag zat u in uw appartement toen u gebonk hoorde op het plafond. Toen u buiten ging zag u bloed op de trap. Op een dag zou u ook zijn gevolgd toen u naar de kapper ging. In de zaak waar u werkte, zou een klant u eens hard hebben toegesproken en een trainingspak van de bovenste plank hebben geëist. Uiteindelijk besloot u het land te verlaten. In januari 2010 zou u Egypte hebben verlaten. U zou in Cairo het vliegtuig hebben genomen naar Tsjechië. Vanuit Tsjechië zou u naar Parijs zijn gevlogen, waar u achttien dagen verbleef, alvorens de trein te nemen naar België, waar u in februari 2010 aankwam. U vroeg in België asiel aan op 16 mei 2012.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, uw universitaire diploma, een kopie van het diploma van uw zus en een kopie van een attest van haar werk in het ziekenhuis, een kopie van een attest van de studies van uw broer R.(...) in Nieuw-Zeeland, een kopie van het paspoort van uw broer S.(...), kopies van documenten van uw broer S.(...) die bevestigen dat hij op zee werkt, een medische rapport dd. 28/12/2008, een klacht dd. 28/12/2008, een verzoeningsproces verbaal dd. 10/01/2009, een foto van een wonde op uw wang en documenten die uw verblijf in België kunnen staven.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat de vluchtmotieven die u inroept, niet ressorteren onder de criteria van de conventie van Genève, die immers voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land bent ontvlucht omdat u vreest te worden vermoord door de familie van M.A. A. A. I.(...). De reden waarom A.I.(...) u zou willen doden is omdat hij het stuk land wilde dat uw vader had gekocht. Voordien had u geen problemen met de familie van A.I.(...). U hebt uitdrukkelijk verklaard dat er, behalve het grondconflict, geen andere reden is waarom u problemen had met A.I.(...) (CGVS, 08/10/2012, p. 12, p. 17). De aanleiding van uw vlucht betreft dus een probleem van gemeenrechtelijke aard.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u geen redenen aanhaalt die onder één van de criteria van de Conventie valt waarom u geen bescherming zou kunnen krijgen van de overheid. De reden die u aanhaalt waarom uw zaak niet werd opgevolgd is dat, volgens de dorpelingen, A.I.(...) een crimineel is en connecties heeft binnen de overheid (CGVS, 08/10/2012, p. 15). Integendeel blijkt dat de autoriteiten tussenbeide zijn gekomen in het conflict. U verklaarde immers dat u een klacht hebt ingediend die

ernstig werd genomen. U en getuigen werden verhoord. De verklaringen werden genoteerd en u werd doorverwezen naar het ziekenhuis (CGVS, 08/10/2012, p. 13). Verder blijkt uit de stukken die u voorlegt dat er een verzoeningspoging is geweest. Ook verklaarde u dat de politie A.I.(...) zocht maar dat ze hem niet vonden (CGVS, 08/10/2012, p. 14).

Op basis van bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling.

Ook wat de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4, § 2 b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet betreft, maakt u niet aannemelijk een reëel risico op ernstige schade te lopen bij terugkeer. Vooreerst moet worden aangestipt dat u incoherente verklaringen hebt afgelegd over het moment dat u Egypte hebt verlaten. Zo verklaarde u in het begin van het gehoor en ook op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u Egypte verliet in januari 2010 (CGVS, 08/10/2012, p. 3, Verklaring DVZ, 22/05/2012, vraag 35), dus meer dan een jaar na het vermeende incident op 28 december 2008. U zou de ganse periode in Cairo hebben gewoond. Wanneer u later werd gevraagd hoelang u nog in Cairo bleef na het incident van 28 december 2008, vooraleer u het land verliet, antwoordde u echter ongeveer vier maanden (CGVS, 08/10/2012, p. 18). Dergelijke incoherente verklaringen over de periode dat u nog in Egypte verbleef sinds het begin van uw problemen, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

In verband met de documenten die u voorlegt, dient te worden vastgesteld dat de inhoud niet overeenstemt met de door u afgelegde verklaringen. Zo dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat er één verzoeningspoging is geweest, ongeveer twee weken na het incident op 28 december 2012 (CGVS, 08/10/2012, p. 15-16). U verklaarde op het CGVS dat u hierbij niet aanwezig was omdat u op dat moment in Cairo verbleef (CGVS, 08/10/2012, p. 15-16). Op het verzoeningsproces verbaal staat echter te lezen dat u aanwezig was op de verzoeningsbijeenkomst op 10 januari 2009 in het dorp Dibi. Verder is het opmerkelijk dat u in die klacht verklaarde dat ze u hebben aangevallen zonder een reden. U rept er met geen woord over het grondconflict hoewel u werd gevraagd in detail uw aanklacht te beschrijven. Dit is bevreemdend aangezien u op het CGVS verklaarde dat u werd aangevallen omwille van het grondconflict (CGVS, 08/10/2012, p. 12). Dergelijke vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid en de ernst van uw ingeroepen vrees verder worden ondermijnd door volgende vaststellingen. Zo moet worden vastgesteld dat u sinds 28 december 2008 nog een jaar en een maand in Egypte heeft gewoond, meer bepaald in het appartement in Cairo waar u reeds voordien woonde. In deze periode heeft u geen noemenswaardige problemen meer ondervonden die aan A.I.(...) kunnen worden gelinkt. U hebt verklaard dat u A.I.(...) na de verzoeningspoging niet meer hebt gezien of gehoord. In die periode bent u bovendien nooit aangesproken over het grondprobleem in uw dorp (CGVS, 08/10/2012, p. 18). Ook na uw vertrek uit Egypte in januari 2010 hebt u niets meer van A.I.(...) vernomen (CGVS, 08/10/2012, p. 19). Het ige wat er na 28 december 2008 nog is gebeurd is dat uw familie via via heeft gehoord dat A.I.(...) heeft gezegd dat er nooit iemand van dat stuk grond zal kunnen genieten en dat wie iets doet, zal worden vermoord. Verder zouden ze via via hebben vernomen dat A.I.(...) u niet zou toelaten naar het dorp terug te keren (CGVS, 08/10/2012, p. 16-17). Deze geruchten van derden kunnen allerm minst worden beschouwd als een voldoende ernstige aanwijzing dat u Egypte diende te verlaten uit een gegronde vrees voor ernstige schade. De voorvallen in Cairo die u aanhaalt, kunnen niet worden beschouwd als ernstige aanwijzingen dat A.I.(...) u zou willen vermoorden. U kunt op geen enkele manier aantonen dat die voorvallen specifiek op u waren gericht of dat ze iets te maken hadden met A.I.(...) (CGVS p.18). Het feit dat een klant u grof aansprak, dat er in de winkel iemand naar u had gevraagd, dat er bloed werd aangetroffen en dat u enkele malen het gevoel had achtervolgd te worden, kunnen bezwaarlijk overtuigen dat deze een aanwijzing zijn dat u door A.I.(...) wordt gevisieerd. Dat u nog een jaar in Cairo heeft kunnen wonen zonder noemenswaardige problemen, overtuigt allerm minst dat u daadwerkelijk een reëel risico op ernstige schade loopt.

Meer zelfs, u verklaarde dat de grond op naam van uw vader stond en dat het huis zou gebouwd worden voor uw ouders, voor u, uw broers en uw zus (CGVS, 08/10/2012, p. 12). U beweert dat uw broers net als u bedreigd waren vanwege A.I.(...) (CGVS p.17). Nochtans wonen zij nog steeds in Egypte en hebben zij geen concrete problemen ondervonden. Uw broer R.(...) woont in Alexandrië, niet zo ver van uw dorp (CGVS, 08/10/2012, p. 4, 18). U verklaarde dat hij daar nooit problemen heeft gekend (CGVS, 08/10/2012, p. 18). Uw andere broer S.(...) zou vaak op zee zitten voor zijn werk, maar wanneer hij vrij heeft verblijft hij in Alexandrië of Cairo (CGVS, 08/10/2012, p. 4). En ook hij zou nooit problemen hebben gekend (CGVS, 08/10/2012, p. 18). Uw vader, die de grond heeft gekocht, woont nog steeds in uw dorp, waar ook A.I.(...) woont. Hij zou nooit bedreigd zijn en ook niet meer zijn benaderd door A.I.(...). U verklaart dit door het feit dat hij al ouder is en bijgevolg met rust wordt gelaten en dat er intussen niet is voortgebouwd op de grond. Echter, dat uw broers en vader nog steeds in Egypte verblijven en hier geen noemenswaardige problemen ondervinden, kan allerm minst overtuigen dat

u risico loopt op ernstige schade. Tot slot dient te worden vastgesteld dat u verklaarde in februari 2010 in België te zijn aangekomen (CGVS, 08/10/2012, p. 8), maar dat u pas op 16 mei 2012 asiel hebt aangevraagd. Ook blijkt dat u achttien dagen in Frankrijk zou hebben verbleven vooraleer naar België te komen, dit zonder er asiel aan te vragen (CGVS, 08/10/2012, p. 9). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van het risico op ernstige schade dat u beweert te lopen. Er mag van u immers worden verwacht dat u zich zou beroepen op internationale bescherming van zodra u in een Europees land was aangekomen.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe te besluiten dat u, bij terugkeer, een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald bij artikel 48/4, § 2 b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Tot slot kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte blijkt dat er geen sprake is van een binnenlands gewapend conflict. De media maken vooralsnog geen melding van veralgemeende veiligheidsproblemen waarvan de Egyptische bevolking het slachtoffer dreigt te worden. Voorts is het geweld waarvan actueel sprake in Egypte incidenteel en gelokaliseerd van aard en de impact ervan op het leven van de gewone burger is eerder beperkt. Er is aldus geen sprake van aanhoudend geweld of een openlijk militair conflict tussen strijdkrachten van het huidige regime en georganiseerde gewapende groeperingen (zie bijgevoegde SRB: Egypte – Situation politique et sécuritaire, d.d. 23 augustus 2012).

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Egypte actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Actueel is er voor burgers in de Egypte aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. De identiteitskaart, het diploma van uw zus en een attest van haar werk, het attest van de studies van uw broer R.(...), het paspoort van uw broer S.(...) en de documenten van uw broer S.(...) zijn kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld en die bijgevolg een beperkte bewijswaarde hebben. Bovendien zeggen deze documenten niets over de door u ingeroepen vluchtmotieven. Uw universitair diploma bevestigt uw opleiding hetgeen hier niet ter zake doet. In verband met het medische rapport dd. 28/12/2008, de klacht dd. 28/12/2008 en het verzoeningsproces verbaal dd. 10/01/2009 dient te worden opgemerkt dat het voorleggen van documenten dient gepaard te gaan met geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. De foto van de wonde op uw wang heeft weinig bewijswaarde. U kunt die wonde immers eender waar en in eender welke omstandigheden hebben opgelopen. De documenten die uw verblijf in België kunnen staven, bevestigen dat u reeds lang in België verbleef alvorens asiel aan te vragen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een eerste en enig middel, voert verzoeker de schending aan van artikel 3 EVRM, artikel 10 van het EG Verdrag en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De door verzoeker aangevoerde schendingen van artikel 3 EVRM en artikel 10 van het EG Verdrag zijn beiden als middel onontvankelijk. Verzoeker laat immers na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing hogervermelde artikelen zou schenden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens verzoeker deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden.

2.3. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijk, concreet en omstandig de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt.

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen en hij voert in zijn verzoekschrift geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), noch toont hij aan dat hij bij

terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zijn verweer, bestaande uit slechts 2 zinnen, is niet ernstig te noemen. Louter stellen dat “Verzoeker vreest terecht voor zijn veiligheid, gezien hij met de dood werd bedreigd door de buurman die in het crimineel milieu zit.” en “Verzoeker kreeg reeds messteken toegediend” is geenszins afdoende om de pertinente motieven in de bestreden beslissing, dat trouwens 4 bladzijden telt, te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker met het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen, aldus in gebreke blijft.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.5. Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS